

Og i nær fremtid vil der blive afgivet en rapport om en styrkelse af den interne kontrol og resultatopfølgning i staten – i forlængelse af de bemærkninger, som statsrevisorerne har afgivet om 1994-regnskabet.

Jeg skal afslutningsvis minde om, at i 1995 har Finansministeriet reorganiseret og styrket Økonomistyrelsen, netop med det formål, at styrelsen bl.a. får mulighed for at understøtte ministeriernes kontrol og resultatopfølgning.

Forhandling

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige både statsministeren og finansministeren tak for besvarelsen af forespørgslen.

Det kommer ikke som nogen overraskelse, at regeringen mener, at vi er inde i en god udvikling. Det ville være underligt, hvis vi havde en regering, der har siddet i flere år, som sagde det modsatte ved starten af sådan en forespørgsel.

Jeg må også sige, at det umiddelbart lyder godt, når finansministeren siger, at der er iværksat en række initiativer på mange af de punkter, hvor statsrevisorerne påtaler fejl og sløseri. For det giver umiddelbart indtrykket af, at regeringen tager kritikpunkterne alvorligt, men det manglede jo egentlig også bare.

Når jeg alligevel tillader mig at være skeptisk, hænger det naturligvis sammen med, at det jo ikke er de rene amatører, der sidder i de tunge ministerier. Det er tværtimod personer, som i mange år har haft medansvar for forvaltningen af de offentlige midler, og derfor er det altså bekymrende, at statsrevisorerne såvel i beretningerne om de konkrete forhold som i den samlede beretning om bevillingskontrollen for 1994 efter vores opfattelse er særdeles skarpe i deres kritik.

Som jeg nævnte som begrundelse for, at vi har valgt at stille denne forespørgsel her i dag, skal Folketinget varetage sin kontrolrolle over for regeringens embedsførelse. Dette gør Folketinget bl.a. gennem de af Folketinget valgte statsrevisorer, og derfor er det så vigtigt, at vi her i Folketinget efterfølgende bruger statsrevisorerens bemærkninger som grundlag for vores kontrol af regeringens embedsførelse.

For ser vi på den beretning om bevillingskontrol, som statsrevisorerne afleverede den 10. januar i år, er der inden for en lang række ministerier sager, som giver anledning til skarp

påtale fra revisorerne, påtale, som giver indtryk af rod og lemfældighed i administrationen.

En del af det, som man kan karakterisere som rod, kan såmænd nok bunde i usikkerhed med hensyn til reglerne, og derfor er det Dansk Folkepartis opfattelse, at de cirkulærer og øvrige retningslinjer, som regulerer anvendelsen af statens midler, kritisk bør gås igennem og strammes.

Det er væsentligt at bemærke, at statsrevisorerne i deres udvælgelse af sager, hvortil revisorerne har ønsket at knytte bemærkninger, har lagt vægt på de sager, hvor afgørelsen er af principiel betydning.

Der er således tale om sager, hvor der er kommentarer og principielle bemærkninger, og ikke om en udtømmende liste over de sager, hvor der kan være baggrund for at rejse kritik.

Det er ikke Dansk Folkepartis opfattelse, at Folketinget skal forestå administrationen af statens midler. Opgavefordelingen er såmænd rimelig klar, og vi ønsker på ingen måde at ændre selve opgavefordelingen mellem på den ene side regeringens embedsførelse og på den anden side Folketingets kontrollerende rolle. Folketinget skal således efter vores opfattelse ikke være administrator, men lovgiver.

Men omvendt er det selvfølgelig også klart, at det hører med til Folketingets kontrolopgaver at være på vagt over for regeringen og påpege det, når der foregår slendrian og lemfældigheder i administrationen.

Indholdsmæssigt er der jo nok at tage fat på. Sager som Undervisningsministeriets edb-projekt, DSB-færgerne »Ask« og »Urd«, rodet i Slots- og Ejendomsstyrelsen, rodet i Sundhedsstyrelsen og problemer i Landbrugsministeriet er alle eksempler, som revisorerne påtaler.

Sprogbrugen er jo heller ikke til at misforstå. Inden for eksempelvis Undervisningsministeriets område påpeges fejl og mangler ved udarbejdelsen af tillægsbevillingsloven og ved regnskabsafleggelsen, og blandt de konstaterede fejl og mangler var fejlagtig kontering på standardkonti, sammenblanding af finansieringskilder, manglende registrering af bevillinger, posteringsfejl, fejlagtig budgettering på hovedkonti og fejlagtig taksameterudbetaling.

Disse eksempler får statsrevisorerne til at påtale, at omlægningen til nye systemer og procedurer ikke var bedre forberedt, sådan at det store antal fejl og mangler i tillægsbevillingsloven og statsregnskabet kunne være undgået.